

toen welgeteld uit één kapitein en één typiste. Meynen die als secretaris-generaal van de Quay's departement van Dijkhoorn een uitgesproken sympathieke indruk had gekregen, wilde hem definitief tot Chef Generale Staf benoemen maar stiet daarmee bij de koningin op een vastberaden weigering – er was, zei zij hem, maar één die voor die post in aanmerking kwam: Kruls. Die mededeling viel aan het begin van een moeilijk onderhoud dat meer dan een uur duurde. 'Ik was', zo lichte Meynen ons in '70 in,

'zeer onder de indruk van dit gesprek waarin Hare Majesteit mij soms zeer geëmotioneerd vertelde van haar vooroorlogse en oorlogse ervaringen met zovelen die gedurende die periode in ons land of in Londen leiding gaven en verantwoordelijkheid droegen. Ik herinner mij dat, toen ik op een bepaald moment het epitheton 'sympathiek' gebruikte voor een bepaalde figuur, Hare Majesteit met zekere bitterheid reageerde met de woorden 'Mijnheer Meynen, gebruikt u dat woord in mijn tegenwoordigheid niet te vlug – de werkelijk sympathieke mensen die ik in het landsbeleid heb ontmoet, kan ik op de vingers van één hand aftellen.'¹

Meynen gaf toe en met instemming van het kabinet werd Kruls, tot luitenant-generaal bevorderd, met ingang van 1 november tot Chef Generale Staf benoemd² – hij bleef tegelijkertijd Chef-Staf Militair Gezag, maar zulks meer in naam dan in feite; in werkelijkheid nam kolonel jhr. P. J. Six, de Chef-Staf van de OD, die kort na de bevrijding een van de acht Sous-Chefs-Staf Militair Gezag was geworden, Kruls' functie als hoofd van het Militair Gezag waar; dat MG had toen overigens al een groot deel van zijn betekenis verloren.

*

Dat het Militair Gezag na de bevrijding van het gehele land nog tien maanden is gehandhaafd, moet men als gevolg zien van drie factoren.

Ten eerste was er de noodzaak van een zo nauw mogelijke samenwerking met het Geallieerde hoofdkwartier dat weliswaar niet langer veldtochten behoefde voor te bereiden en te leiden maar wèl op alle mogelijke manieren hulp moest bieden bij het op gang brengen van het

¹ Brief, 9 jan. 1970, van J. Meynen. ² Dijkhoorn, diep teleurgesteld, werd benoemd tot lid van het Hoog Militair Gerechtshof.